

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 135.

V Ljubljani, v petek 17. junija 1887.

Letnik XV.

Novo srbsko ministerstvo.

Za Avstrijo pomenljiv dogodek vršil se je te dni v srbski kraljevini. Kar se je marsikteremu neverjetno zdelo, zgodilo se je. Po dolgem odlašnji in premišljevanji odslovil je kralj Milan Garašanina in njegove tovariše ter izročil krmilo države Jovanu Ristiću. Dolgo se je obdržal nepriljubljeni Garašanin v svoji službi, da-si ni imel zaslombe v narodu. Kedar se je iz Belega grada raznesel glas, da se Garašaninu ziblje ministerski stol, vedno so trdili madjarski in nemški listi, da so v ministerstvu le osebna nasprotja.

Toda ministerstvo Garašaninovo pričelo je umirati pri Slivnici in Pirotu. Bolgarsko-srbska vojska osramotila je Srbijo pred vso Evropo, naložila ji velike dolgove, Garašaninu pa izpodkopala tla. Upal je, da si bo s slavno zmago nad Bolgari podaljšal svoje politično življenje in pokril s zaveso pozabljenosti svojo preteklost. A sramoten za Srbijo je bil konec bratomornega boja, in srbski grobokop izkopal je sam sebi propad. Živel je še njegovo ministerstvo, ker umreti ni moglo; odločnost in vstrajnost kralja Milana sta mu za jedno leto podaljšala življenje.

Garašanin je imel v srbski skupščini pokorno večino, ki mu je vse potrdila, kar ji je predložil. Zastopniki naroda bili so v rokah Garašaninovih slepo orodje najstrožjega absolutizma. Razmere, ktere je Garašanin uvel v Srbiji, niso naravne niti se strinjajo s tradicijami in težnjami srbskega naroda. Te nenaravne razmere pa je Garašanin vzdrževal s krutim aparatom državne oblasti. Da je imel gotovo večino v zbornici, imenoval mu je kralj štirideset naprednjakov. Ristića so proglasili sovražnikom kralja in domovine, črnili so grdo cerkvene dostojanstvenike in prve osebe na znanstvenih zavodih, zapirali ljudi in izmišljali si veleizdaje.

Madjarske novine so proslavljale Garašaninovo nenaravno idejo, da mora biti Srbija neprijateljica Rusije; Ristića pa so opisovala kot smrtnega sovražnika avstrijske države.

Vse to ni koristilo! Največje in najpokornejše večine v zbornici ne morejo stalno vtrditi nenaravnih

razmer. Kar je nenaravno nima obstanka. Časa bila je polna, in vsa umetna sredstva niso mogla podaljšati ministerstvu življenja. Kralj je moral poklicati na krmilo moža Jovana Ristića, ktereja je svet imenoval politično mrtvega po zadnji rusko-turški vojski.

Ristić prevzame četrtič srbsko vlado. Že po bolgarsko-srbski vojski poklical je kralj Ristića, da sestavi novo ministerstvo. Madjari so napeli vse sile, da je kralj še obdržal Garašanina, ker so se bali Ristića kot avstrijskega sovražnika. Vprašanje pa je, je li Ristić v resnici tolik sovražnik naše države?

Ristić je sam večkrat odločno obsojal taka očitanja in vplivnim avstrijskim državnikom zatrjeval svoje prijateljstvo. Meseca julija lanskega leta je govoril o vnani srbski politiki: „Vzdržati se morajo prijateljske razmere z vsemi državami“. In ko ga kralj vpraša o razmerah do Avstrije, odgovori mu: „Te razmere se ne smejo premeniti. Ko bi od mene tirjali, naj bi tako ravnal proti Avstriji, kakor je Garašanin proti Rusiji, odgovoril bi: to je zlobna predrznost“.

In sedaj je obljubil Ristić, da bo njegova politika tako prijazna Avstriji, kakor Rusiji. Ristić je znan kot najboljši srbski državnik — čemu bi toraj ravno on moral pričeti novo vnano politiko, ki se ne strinja s srbsko zgodovino, niti državnimi zahtevami. To pač je gotovo, da se ne bo klanjal madjarski oholosti, in kot prijatelj Avstrije sovražil Rusijo, kakor želé slovanski nasprotniki.

Težavno nalogo je prevzelo novo ministerstvo. Garašanin je zapeljal državni voz na stransko pot, zakopal državo v ogromne dolgove. Za kneza Mihajla je bila država brez dolgov; še pred desetim leti je znašal dolg le 8 milijonov, danes pa nad 250 milijonov. Ogromna svota za malo državo! „Länderbank“, za ktero se skrivajo domači in Berolinski židje, bila je za Srbijo prava pijavica. Kako bo Ristić zdravil rane državnega dolga, težko je uganiti.

Kar se pa tiče vnane politike, bo Ristić gotovo nastopil pot, da si z obzirno in trezno politiko

zagotovi simpatije Avstrije in Rusije. Te dve državi imate enake pravice, iskati svoje koristi na Balkanu. Avstrijski državniki pa si naj prizadevajo, da pridobé srbski národ za Avstrijo, ne pa le nekatere njegove rusofobne državnike z obljubami in denarjem.

Govor poslanca Ferjančiča

v državnem zboru dne 25. maja.

(Dalje.)

Jaz nisem teh misli, da je dotični ukaz agitacijsko sredstvo, pač pa mislim, da je peticija tako sredstvo. (Tako je! na desnici.) Njen namen je, pri porotnih sodbah o tiskovnih pravih v Celji vzdržati in ohraniti politično strast. (Živahno pritrdjevanje na desnici.) Prav je, da se je ta peticija v celem obsegu pridejala stenografičnemu zapisniku. (Veselosť na desnici.) da bodo naši poslanci čitali lahko od besede do besede, kako je hotela stranka, ki se imenuje liberalno, izvajati v istini liberalne postave. (Pritrdjevanje na desnici.)

Ker sem se pri tej priliki dotaknil porotnih sodišč, naj mi bo dovoljeno, da o njih spregovorim nekoliko besed.

Slovenci smo hvaležni Nj. prevzvišenosti voditelju pravosodnega ministerstva, da je po zadnjih imenovanjih za deželno sodišče v Trstu in okrožno sodišče v Rovinji pripomogel, da pri teh sodiščih ne bode treba obravnavati s tolmači v navadnih sodbah, kedar sodijo sodniki iz poklica. Tolmači ostali pa bodo za porotna sodišča. V Celovci, Trstu, Gorici in Rovinji bodo slovenski obtoženci in slovenske priče, kakor doslej, tako še nadalje, imeli sodnike, kterih ne bodo umeli.

Umevno je pri takih razmerah, da je celó navdušenemu privržencu porotnih sodišč, če je Slovenec, težavno potegniti se za to svobodno pridobitev, ako vidi, da po njej trpi škodo njegovo ljudstvo na svojih narodnih pravicah. Naj tū še omenim samo na sebi malenkostnega pa važnega slučaja. Pri zadnjem porotnem zasedanju v Gorici se

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

L. 1583. je ponovil avstrijski poslanik na turškem dvoru, baron Preyner, mir s Turško na navadnih osem let; ali moral je zato tedanjemu velikemu veziru Siavušu mesto navadnega darila v iznosu 6000 tolarjev plačati 10.000 tolarjev. Bilo je sicer poniževalno za zastopnika tako mogočne države, kakor je bila habsburška, da je moral dati toliko svoto za mir posredovalcu velikemu veziru, ali takrat ni bilo druge pomoči, nego si na tak način iz zadrege pomagati, kajti Turška je bila še dosti jaka ter se v resnici ni bala svojih sosedov, kar se je pa kmalo potem, že l. 1606., predručilo. Po miru Žitvadorožkim je namreč tudi Avstrija si znala pridobiti na sultanovem dvoru večjo veljavo, ter so se od tega časa sploh medsebojni odnošaji teh držav spremenili.

Vkljub sklenjenemu miru trajale so borbe neprenehoma na mejah turških. Zarad tega se je že l. 1584. pritožil cesarski poslanec baron Ejcing v Carigradu, da se dogovor ne drži, kakor bi se moral. Turki pa so se po svoji stari navadi zopet izgovarjali, da cesarski generali ravno tako delajo; ali vsakoletna darila, ktera je imela Avstrija Turkom odrajtovati, niso smela zato izostati, kajti pri vseh ugovorih so po navadi cesarski poslanci odjenjevali, tudi celó takrat, ko so naše čete uspešno napredovale. To slabost avstrijskih državnikov so v divanu dobro poznali, pa jo znali tudi pri vsaki priliki izrabiti. Ako hoče imeti cesar mir, naj ga ima, ali naj ga tudi dobro plača; zatoraj so bili Turki tudi toliko predrzni, da so od novega avstrijskega poslanca doktorja Jerneja Peca, ko je prišel l. 1590. v Carigrad, da podaljša dogovore osemletnega mira, zahtevali razun navadnega darila 30.000 cekinov tudi še izvanreden dar, sicer ne v denarjih, ali v dragocenih srebrnih posodah, kar bi se bilo imelo prodati že bodočega leta. Novi dogovor miru pa bi imel slediti še le l. 1592. Vendar pa je prišlo že poprej do krvave borbe, čeravno tudi sedaj še ni Turška uradno vojske napovedala, nego jo je Hasan

paša sam začel, ko je z veliko vojsko napadel Hrvatsko ter obsedel Sisek (l. 1591.).

Hasan paša, tedanji bosenski namestnik, je bil hud krščanski sovražnik. Po Valvazorju (XV. 513) je bil italijanskega rodu in benediktinski mnih, ki je pa kasneje iz reda izstopil ter celó odpadnik postal, kajti v Bosni se je poturčil. Po Lopašiću (Poviest grada Karlovca str. 180) pa je bil iz roda Predojevićev. Bil je hraber in podvzeten ter izvrsten vojak. Radi teh sposobnosti je postal v kratkem paša in bosenski namestnik. Hasan je hotel na vsak način svojo moč kristjanom pokazati, zatoraj pa je zbiral že dalje časa vojsko po vsem svojem pašaliku; konečno se je obrnil tudi v Carigrad za pomoč. Sultan Murad III. pa ni bil za vojsko vnet, ker je smatral za potrebno, da se mora dati vojakom odpočitek za nekaj časa zarad tako velike in težavne vojske s Perzijanci, s kterimi so komaj mir sklenili (l. 1590). Tudi večina svetovalcev sultanovih je bila tega mnenja, samo veliki vezir Sinan paša je bil drugih nazorov. Le-ta človek je bil nizkega rodu (neki celó trdijo, da je na Arbanaskem svinje pasel), pa je tudi še kot dostojanstvenik pridržal prosto ponašanje in krvoločno nprav. Bil je lukav, zviti in

je prigodilo, da je predsednik porotnega sodišča — bil je to predsednik okrožnega sodišča sam, kateri, mimogredé rekoč, ne razume jezika večine prebivalstva svojega okrožja, in ga še manj govori ali piše — pri prečitani porotnikov Slovence okaral, ker je svojo navzočnost po slovenski izjavil, namesto po italijanski ali nemški, in ga tako v pričo soporotnikov osobno žalil.

Če mora Slovenec prestajati tudi še osobno žaljenje, kedar prizná svojo narodnost, je naravno, da postaja porotniški posel za Slovence tudi še nasproti soporotnikom in sodišču težaven.

Kakor s strankami, ravna se pri nas z občinami in občinskimi predstojniki. Tudi tu dovolite mi, da omenim samo jeden slučaj, kateri se je razpravljal po javnih listih.

Neka občina na Pohorji na Štajarskem je prosila dotično okrajno sodišče, da bi jej to dopisovalo slovenski in je utemeljila to prošnjo s tem, da občinski predstojnik nemški ne zná in da mora dolgo pot narediti, da si dá raztolmačiti nemški dopis. Sodišče je na to odgovorilo, da take želje občine zanj ne morejo biti merodajne. Ko na neki dopis sodišča občina ni hitro odgovorila, pritožilo se je sodišče na okrajno glavarstvo in to jo je obsodilo na 20 gld. kazni. (Čujte, čujte! na desni.) To je marljivost, kakor se ne nahaja na korist slovenskemu jeziku pri političnih gosposkah.

Pripoznavamo odkrito, da pravosodna uprava skrbi, da bi te in druge neprilike v pravosodji odpravila, in pozdravljam kot korak na boljše, da so nedavno izišle slovenske tiskovine za sodno postopanje. — Pristavim še prošnjo, da bi se justična uprava tudi potegnila za te tiskovine; — prišla bode na ono mržnjo gledé teh tiskovin, ki se nahaja korak za korakom sploh proti slovenskemu uradovanju. Ona bode celó na nekem mestu, od koder bi se bilo tega najmanj nadejati, našla neko obotavljanje proti naročenju teh tiskovin in njihovi porabi.

Ker je tudi na korist državnemu zakladu — državna tiskarna je s tiskovinami nekoliko stroškov imela — naj bode to še bolj visoki vladi v spodbudo, da si kaj prizadeva za tiskovine. Jaz bi rad še neko nedostanost tukaj omenil, ktera celó najbolj sposobne in voljne sodnike zadržuje v slovenskem uradovanju. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. junija.

Notranje dežele.

Presvitli *cesar* pride v Pulj 4. julija in ostane do 6. julija, ko se bo nova vojna ladija „Cesarjevič nadvojvoda Rudolf“ izpustila v morje.

Češki poslanec dr. Matuš je v Mladi Boleslavi poročal svojim volilem o delovanju v državnem zboru. Pri tej priliki je opomnil, kakor smo že sporočili, da so Čehi pripravljeni spraviti se z Nemci. Toda Čehi ne mislijo spraviti se z Nemci le vsled tega, ker sami niso jedini med seboj. Ako sedanji nemški poslanci nočejo sprave, počakali bodo Čehi drugo zmernejšo nemško stranko, ktero bodo častno vsprejeli. — Nemška liberalna glasila pa so proti spravi s Čehi. Tako n. pr. piše „D. Ztg.“: Govor poslanca dr. Matuša kaže jasno, da se morajo Nemci

pripravljati za národni boj. V sedanjih razmerah je nemogoče, da nemški poslanci vstopijo v češki deželni zbor. Enako pišejo drugi opozicijski listi.

Naučni minister, dr. pl. Gautsch, poslal je moravskemu deželnemu šolskemu svetu ukaz, naj izvedeni šolniki izdelajo načrt, kako bi se na slovanskih srednjih šolah sistemitično poučevala nemščina. Deželni šolski svet naj presodi dotične navšte in jih predloži naučnemu ministerstvu. V ministrovem ukazu se povdarja, da je nemščina na slovanskih srednjih šolah potrebna na občno korist.

Gališki deželni odbor bo deželnemu zboru predložil nasvêt, da se ustanovi zaklad v znesku jednega milijona in s tem denarjem izvrši postava o vojaških stanovanjih. Gališka mesta bodo dobila brezobrestna posojila, da zidajo vojašnice.

Na **Ogerskem** pričnó se danes volitve v državni zbor in se končajo 26. junija. Povsod je živahno volilno gibanje. Liberalna vladna stranka upa prodreti z vsemi svojimi kandidati.

Vnanje države.

O novih **srbskih** ministrih pišejo časniki, da se bodo bolj približali Rusiji, vendar pa tudi z Avstrijo varovali prijateljske razmere. Celó radikalni „Odjek“ zatrjuje, da bo sedanja većinoma liberalna vlada ravno tako prijazna Avstriji, kakor prejšnja naprednjaška. — Ristić je kot regent za časa kraljeve mladoletnosti in pozneje kot minister pokazal, da ni nasprotnik Avstrije. Razmere med Srbijo in Avstrijo so se shujšale po odstopu grofa Beusta. Ristić je naravnost rekel, da se ne pritožuje o Avstriji, ko je Andrassy vodil vnanjo politiko. Le madjarski ministri, v prvi vrsti Lonyay in Szlávy, so se vtikali brezozirno v srbske zadeve in izpodkopali avstrijski vpliv v sosedni državi. — Ruski krogi so z veseljem pozdravili Ristićevu vlado, posebno pa, ker je general Bogičević začasno prevzel vojno ministerstvo. To namreč je znamenje, da je tudi Avstrija zadovoljna z novim ministerstvom. Ruski vladni krogi se bodo trudili, da bo nova vlada tudi proti Avstriji lojalno postopala. Ristić, kot izveden državnik, ne bo tako pristransk, kakor je bil Garašanin, ki je hotel biti bolj avstrijsk, kakor Avstrija sama. Ristić je naznanil svojim prijateljem v Peterburgu, da bo ohranil prijateljske razmere z vsemi državami. „Novosti“ pa pišejo, da se Ristić ne bo dolgo obdržal na krmilu, akoravno je narod v večini na njegovi strani, ker bo avstrijska diplomacija izpodkopavala njegov vpliv. — Kar se tiče novih ministrov, stopil je Ristić sedaj že v četrtri v ministerstvo. Milojković je Ristićev svak in tretjič minister v Ristićevem kabinetu. Prvič od 1872 l. do 1873 kot finančni minister; drugič od 1876 do 1879 minister notranjih zadev, in sedaj mu je Ristić odločil isto službo. Dopršil je svoje nauke v Heidelbergu in je izobražen mož. Vasiljević je bil z Ristićem trikrat v ministerstvu kot naučni minister. Vzgojen je v Rusiji in je Rusom najbolj naklonjen. Anakumović, novi pravosodni minister, bil je že tudi minister z Ristićem. Dokončal je svoje nauke v Heidelbergu. Milosavljević, minister za narodno gospodarstvo, je zvest pristaš Ristićev. Finančni minister Vučić je prvič vstopil v ministerstvo. Do sedaj je bil profesor národnega gospodarstva na višji šoli v Belemgradu. Svoje nauke je dovršil v Berlinu in v Heidelbergu. Velimirović, minister za javna dela, je bil inženir v ministerstvu javnih del in je radikalec. Vsled tega imel je že opraviti s sednjo in je bil obsojen na sedem let ječe. Leta 1875. je zbežal iz Srbije in se vrnil l. 1879, ko je Piročanec prevzel vlado. Začasni vojni minister general Bogičević je v sorodu s kraljem in brat srbskega zastopnika na Dunaji. Imenovan je bil generalom letos o priliki petdesetletnice srbske ustaje. Več let je bil načelnik srbskega topničarstva in si je v zadnji vojski pridobil velike zasluge. Vsa armada ga spoštuje.

Riza bej je nagovarjal **bolgarsko** vlado, naj ne skliče sobranja, ker bi se nemiri zopet pričeli. Vlada pa noče premeniti svojega sklepa, in je izrazila željo vnanjim državam, naj se tudi njihovi zastopniki vdeležé sobranja v Trnovem. — Rusija je neki razposlala državam okrožnico gledé bolgarskega vprašanja, v kateri izjavlja, da ne pripozná ne sobranja, ne regentstva. Turčija naj imenuje nove regente, in ti naj prevzamejo vlado. — Regenti so zopet vprašali princa Aleksandra, bi li hotel prevzeti bolgarski prestol, ko bi ga izvolilo sobranje. Aleksander jim je odgovoril, da Rusi zasedejo Bolgarijo, ako se on zopet vrne, in to bi bila nesreča za Bolgarijo. Priporočil je regentom, naj volijo družega kneza. — Sploh pa se regenti ne morejo zjediniti z ministri, in v kratkem utegnemo slišati o novem prevratu v Bolgariji. Časniki opominjajo regente in ministre, naj opusté osebná nasprotja in delujejo za deželo. Regenti se zanašajo največ na armado, zato potujejo po deželi, da si pridobé vojake. Mutkurov je še vedno v Plovdivu, Živkov v Varni. — Železnica Vakarel-Caribrod še sedaj ni končana; delo napreduje tako počasi, da se bolgarska črta ne bo še odprla to leto. — V Rumeliji pričela se je nova agitacija Rusiji prijazne stranke. Prosili so neki bolgarskega eksarha v Carigradu, naj posreduje, da Rusija prevzame protektorat Bolgarije in Rumelije.

Iz **Peterburga** se poroča, da odpotuje ruska cesarska družina v Jalto, kjer je sedaj srbska kraljica. Tudi se zatrjuje, da se v Jalti snidejo meseca julija grški kralj in kraljica, kralj danski, knez črnogorski in knez Karadjorjević. — Drugo poročilo pa trdi, da odpotujeta car in carica drugi mesec v Finlandijo.

Francosko ministerstvo nadaljuje vnanjo in notranjo politiko prejšnje vlade. Radikalni listi vedno napadajo ministre in jih imenujejo „vjetnike desnice“, akoravno je većina desnice proti novi vojaški postavi. Radikalci se bojé, da s časom pride na krmilo konservativna vlada. Zato je Pavel de Cassagnac prigovarjal svojim prijateljem, naj ministerstvu dovolijo še večji kredit, da se obdrži. Vsled tega je bil tudi oportunist Develle izvoljen zborničnim podpredsednikom. Težko stališče pa ima ministerstvo gledé Tonkina. Posadka v Tonkinu napravlja francoski državi mnogo stroškov, vlada bo morala od zbornice zahtevati novo posojilo, akoravno je obljubilo znižati državne stroške. — Ministerski svet je naročil vojnemu ministru, naj ustanovi pet novih konjiških polkov, jednega v Algiru, štiri v Franciji. — V Parizu se mnogo govori o odstopu predsednika republiki. Grévy je bil prvič voljen predsednikom 30. januarja 1879; 28. dec. 1885 je bil zopet izvoljen za prihodnjih sedem let. Odstopiti je hotel že večkrat, sedaj ga pa silijo njegove družinske razmere. Kakor znano, izgubil je njegov zet Wilson nad dva milijona na borzi. To je vznemirilo Grévy-ja. Vsled tega se diplomatični krogi posvetujejo o njegovem nasledniku. Kot kandidata se imenujeta v prvi vrsti Freycinet in Ferry. Nekteri trdijo, da se je o tem Ferry že razgovarjal z desnico v zbornici in onimi tremi skupinami v senatu, ki so nasprotovale Boulangerju. Konservativci se potegujejo za Ferry-ja, ker bi odločnejše pobijal skrajne revolucionarje in vzdrževal réd v državi. Sicer ni še gotovo, da Grévy odstopi, vendar bi se stranke že prej rade sporazumele o njegovem nasledniku.

Belgijska zbornica je z 81 glasovi proti 41 vsprejela postavne načrte, da se vtrdi meja ob reki Mozi (Maas). Šest poslancev ni glasovalo.

Iz **Egipta** se poroča, da tudi ondotni merodavni krogi niso zadovoljni z angleško-turško pogodbo, vendar želé, da se prej ko mogoče vrede po pogodbi razmere v deželi. Upajo še vedno, da bo Evropa potrčila pogodbo, ako se toliko prameni, da Evropa izroči kateri koli državi pravico zasesti Egipt ob času nemirov. Ministerski predsednik Nubar paša pojde v London k petdesetletnici kraljice

slavohlepen, ter je zatoraj gledal, da se sultan vojskuje in kri preliwa, kajti samo na ta način je mogel zadovoljiti svojim strastim. On je delal z vsemi silami, da se po sklenjenem miru s Perzijani prenese vojska v Evropo, da namreč odpové mir nemškemu cesarju, ali poljskemu kralju, ali pa celó Benečanom, kajti on je bil tega mnenja, da turško orožje ne smé zarjaveti. V vsaki seji državnega večja je obnovil to vprašanje ter se trudil navzočne za-se pridobiti, da glasujejo za vojsko. Konečno je vendar sultan poprašal za svét muftija (turškega nadsvečenika) Sekerijo, kaj bi bilo koristnejše, mir ali vojska. V prvem divanu zatim je govoril mufti dolg govor, v kojem je odločno zagovarjal mir ter se zagrozil vsim protivnikom njegovim celó s prognanstvom. Sultanu, ki je ta govor poslušal iz postranske sobe, dopadla je ta odločnost muftijeva. Sinan paša pa se je kasneje za to kruto osvetil nad njim. Kakor nam pripoveduje Valvazor (XV. 512), povabil je Sinan paša muftija k sebi na obed ter mu dal popiti zanj pripravljeni strup, vsled kterega je mufti nagloma umrl. Drugi trdijo, da to ni resnično; ali verjetno je pa vendar, saj vémo, kako se je ravnalo in spletkarilo takrat na sultanovem dvoru.

Ko je Sinan paša videl, da za zdaj ne bode mogel vspeti na ta način pri sultanu ter ga nagovoriti na vojsko, pošiljal je pisma Hasanu paši bosenskemu, s kterimi ga je spodbadal, da začne čim prej vojsko v deželah cesarskih, da dobí on na ta način povod, ter more obdolžiti cesarja nemškega pri sultanu, češ, da je on prekršil mir, ki je bil to leto (1591) zopet podaljšán na osem let. Hasan paša, ki se je že tako sam od sebe pripravljal na vojsko s Hrvati, je kaj rad čital le-to nagovarjanje velikega vezira ter si ni dal dvakrat reči. On se odloči precej še tistega leta odločno napasti hrvatsko in slovensko deželo. Meseca maja prihrumi namreč s 500 vojaki in 5 malimi topovi, ktere sta mogla po dva konja vleči, na Hrvatsko, kjer je začel ropati po predelih okoli Križevca in Ivanica. Mesto Gušterovec je dal zažgati, ali trdnjave ni napadel, ker je stala precej visoko. Od tukaj se vzdigne na Tahijev grad Božjakovino, ker je od nekega prebežnika zvedel, da imajo v gradu sicer nekoliko topov, ali niti zrna smodnika. Precej zapové napasti grad, zarobi zapovednika Lovrenca Radinovića, a grad sam dá zažgati. Osvojil si je še po redu Rakovac, Orbovac in sv. Heleno ter s seboj odvelkel

iz bližnjih vasi velik plen in mnogo sužnjev. Bila bi še večja nesreča zadela Hrvatsko, da ni nastopilo deževno vreme in vsled tega povodnji, ki so konečno Turke prisilile, da so se povrnili proti domu.

Dokler je Hasan paša tako ropal po Hrvatski, niso med tem naši vojskovodje vse to mirnim očesom gledali, nego so se zbrali, da se osveté nad krvočnim pašo. Na zapoved Andreja Turjaškega se zberejo Štefan Graswein, zapovednik Koprivniški, Juri Labohar in Mihael Sekelj zapovednika Križevska, Albin Graswein Ivaniški ter ostali zapovedniki sosednih trdnjav s četami hrvatskimi in slovenskimi, ki so se vzdignile precej za tem nad Hasana.

Ko je le-ta zvedel, da ga hočejo naši napasti, pusti v močvirji topove, a vojsko razdeli tako, da je šel sam z glavno silo naprej, dočim je za seboj pustil dovoljno število pešcev in konjikov, ki so ga imeli braniti na potu v Bosno. Le-to zadnjo četo dohité naši pri škofovem Gradu, ter jo precej napadejo. Kakor je bilo videti, se Turki naših niso preplašili, kajti hitro so se obrnili in v bojni red postavili. Bitka se na to začne. Turkom sta zapovedovala Ali in Osman beg. Še med bojem odpravi Osman hitro nekoliko najbržih konjikov k

Viktorije in bo skušal v tem smislu pregovoriti Salisburyja.

Afganski emir se ne more več zanašati na svojo armado in bo moral zbežati, ako ga ne bo podpirala Anglija. — Ruski listi poročajo, da Angličje gradé tri bojne ladije na reki Amu-Darja. Rusi so že prej imeli tukaj nekaj ladij, ki so vozile blago po reki do transkaspiske železnice.

Izvirni dopisi.

Iz Gorice, 16. junija. Ko so se bili pretečeno zimo zbrali nekteri tukajšnji narodnjaki, ter priznali, da nimamo v našem mestu pravega društva, katero bi skrbelo za razvedrilo in okrepčilo naše mladine (sevéda možke), ktera se žalibog vdá tujemu duhu in vplivu frامasonstva in „irredentizma“, ogreli so se za novo društvo, katero so hotli krstiti: „Lovski triumvirat“. Dali so se pa vendar prepričati, da bi tako društvo za naše razmere nikakor ne bilo umestno in dolgega obstanka ter so poslušali nasvete bolj izurjenih mož za „Sokolsko društvo“ po vzoru naših sosedov, kateremu namen bi bil: spodbujati ter dajati priliko in navod k pravilni telovadbi. Hrepenenje po takem telovadnem društvu širilo se je bolj in bolj ter je bilo s pozivom na „Sokolsko društvo“ 2. febr. t. l. že splošno.

Ne gledé na mnoge zapreke, ktere so se nam stavile z zagrizle irredentske stranke in celó pri nekterih sonarodnjakih (kterih peščica se je pa razpršila kakor kafra), lotili smo se ne ravno lahkega in sladkega dela. Meseca aprila kovali smo že pravila, pri kterih gré veliko zaslug gosp. dr. Antonu Gregorčiču. Hvala mu!

28. aprila poslali smo že prošnjo s pravili visokemu c. kr. namestništvu v Trst, od koder smo jih dobili še le 4. junija, in sicer, ko smo bili že objavili v cenjeni „Soči“, da se skliče občni zbor po društvenih postavah od 15. novembra 1867, ker ni bilo v štirih tednih ne duha ne sluha o odposlanih pravilih. Potrdilo pa se tako-le glasi:

Št. 6435. V smislu § 9 postave od 15. novembra 1887 (mesto 1867 št. 134 drž. zak.) potrdi se, da telovadno društvo „Sokol“ v Gorici na podlagi predstojećih pravil postavno obstoji.

V Trstu, 19. maja 1887.

C. kr. namestnik: Pretis.

Prvi občni zbor skliče po § 9. potrjenih pravil osnovalni odbor še le meseca julija, ker se mora namreč do takrat marsikaj poravnati s c. kr. glavarstvom n. pr. gledé društvene obleke itd. Obleke ne spremenimo veliko, kakoršno ima Ljubljanski ali Tržaški Sokol. Pri občnem zboru, kateri se skliče osem dni pred zborovanjem, deloma po okrožnici, po vabilih, prečitajo se potrjena pravila, določi se mesečina in drugi doneski društvenikov (telovadcev, podpirateljev, pokroviteljev), proračun za prvo leto društvenega delovanja, izvoli se društveni odbor (starosta, njegov namestnik, tajnik, denarničar in trije odborniki); takrat se izvolijo tudi trije pregledovalci društvenih računov in trije razsodniki za mogoče prepire med društveniki ali med društveniki in odborom. Društveni odbor spolni §§ 13, 14 naših

Hasanu, da mu prijavijo, kako so jih sovražniki napali in da se jim bode slaba godila, ako jim on ne prihiti na pomoč. Hasan si malo premisli, potem pa odgovori konjikom, da jim zarad vode in blata ne more priti na pomoč ter naj zato povedó Osmanu, da naj se podá hitro nazaj k vojski, ako se ne bode mogel držati proti neprijatelju.

Ko so Turki zvedeli, kaj jim je sporočil Hasan ter videli, da jim zares ne dohaja nobeden v pomoč, zgubé srce ter se podadó v beg. Vsak se je trudil, da čim prej pride k svoji glavni četi. Na tem begu jih je mnogo poginilo nekaj od meča naših junakov, nekaj pa od vode in močvirja. Tudi sam Osman beg je padel; vjetih pa je bilo 72 Turkov, med njimi tudi Mustafa beg, zapovednik konjice, potem 22 zastav in 100 konj. Naši so oslobodili 400 krščanskih vjetnikov ter odnesli s seboj 120 turških glav kot dokaz sijajne zmage. Od naših vojakov je padel samo eden, dočim jih je bilo nekoliko ranjenih, ki so pa hitro ozdravili. Tudi Hasanovi topóvi so prišli našim v roke. Hasan je sicer pisal gledé njih v Gradec nadvojvodi Ferdinandu, da mu jih povrne, ali ni dobil niti odgovora. (Valvasor XV. 513—514.)

(Dalje prih.)

pravil kasneje. Odbor, razsodniki (senatorji) in pregledovalci računov izvolijo se le za eno leto.

Svest sem si, da pristopijo k temu ravnokar potrjenemu društvu vsi rodoljubi brez razločka stanu in starosti. Saj tudi ne bo nakladalo težkih bremen v doneskih in spolnovanji društvenih dolžnosti po § 6. Pač pa odškodijo lahke dolžnosti društvene pravice, ktere ima vsak društvenik, kakor n. pr. do društvene obleke, da se vdeleži pevskega poduka, ter društvenih veselie in izletov, da pri občnem zboru nasvete stavi, glasuje, voli in volitev sprejme, ter ga društvo po smrti spremlja z društveno slovesnostjo k pogrebu. Telovadci imajo vrhu tega pravico do telovadnega poduka in vaj. Društvo napravi telovadnico, ter bo imelo za svoje namene pevski zbor, ter sčasoma godbo in trobce.

Društvena zastava bo belo-modro-rudeča s črno-rumenim trakom in s sokolom vrh droga. Potrjeno imamo res trobojnico, naj bi se ji le ne zgodilo, kakor neki njeni prednici. Saj še čitalnična zastava, ki je v prejšnjih časih o izrednih prilikah dičila čitalnične prostore od zunaj, vibrala ni več s čitalnice, odkar je nadškof Andrej umrl. Takrat so zagнали podkupljeni tukajšnji barabe in listi hrup, ter so seveda tudi dosegli, da jih ne bóde več čitalnična trobojnica. Če razvije kdo na zvoniku stolne cerkve (kakor se je pred leti tudi zgodilo) italijansko tricolore, in če se raztresejo po mestu o kakošnem prazniku mali listki z italijanskimi barvami, opravičujejo tako počenjanje laški časniki, češ, saj so barve ogerske, toraj dovoljene. Pustimo take žalostne spomine. Naj nam ne ostane trobojnica potrjena le na papirji!

Toraj bratje, oklenimo se novega potrjenega društva, ter prizadevajmo si ogreti s tako narodnimi načeli tudi naše sobrate po celi okolici. Takih branikov nam je treba, ki se podpirajo vzajemno, da bi zmagali; in pa krepko se upirali poplavajočemu frامasonstvu in irredentizmu.

Domače novice.

(Presvitli cesar) je podaril za zgradbo nove šole pri sv. Kocijanu na Boču 300 gld.

(Milostljivi knezo-škof Ljubljanski) odpeljali so se danes birmovat na Notranjsko.

(„Slovenske Matice“) hišo na Bregu št. 8 je včeraj kupil in jo s 1. julijem prevzame v svojo posest odvetnik g. dr. Ivan Tavčar.

(Učiteljska konferenca v Ljubljani) vršila se je včeraj dopoldne v mestni dvorani. Predsedoval je c. kr. šolski nadzornik g. Hrovath. G. učitelj Furlan je poročal o vprašanji: „Kako naj vpliva šola na spodobno obnašanje šolske mladine zunaj šole.“

(Neljub gost) Ko je sinoči tukajšnji šenklaški cerkvenik hotel ob ¼ 10. uri cerkev zapreti, zapazi v neki zaprti in zagrnjeni spovednici človeka, ki se pa le bolj skupaj krči, ko stopi k njemu in si ga bolj natanko ogleda. Še le, ko ga prihiteča mestna redarja zgrabita za vrat in mu roki zvezeta, da je zaškrípalo, dá vjeti tiček človeški glas od sebe. Kaj ga je napotilo, da si je tu ponočnega zavetja iskal, se ne vé, a da ni nič dobrega nameraval, sluti se iz tega, ker sta ga čvrsta redarja takoj po imenu — Germ poklicala. Moral jim je toraj že znan biti in sreča velika, da se je zasačil še ob času.

(Z Ljubljanskega grada) šlo je danes 34 kaznjencev na Koroško v Lipo, kjer se bodo pri vrejenji ondašnjih hudournikov vporabljevali. Ob 7. imeli so v domači cerkvi še sv. mašo s kratkim nagovorom in potem so odrinili po 10. uri po Rudolfovi železnici na svoje odločeno mesto. Kakor se poroča iz zanesljivega vira, obnašajo se oni kaznjenci, kateri so na enacem delu v Kočah na Koroškem, po vsem prav vrlo v občo zadovoljnost; niti najmanjša pritožba se o njih ne čuje. Prav tako!

(Povozil je) danes ob ½ 2. uri popoldne na Karlovski cesti ravno pred hišo za mestne uboge dolenjski kmet malega otroka, ki je šel v šolo ali v zabavišče pri sv. Florijanu. Kmet je urno vozil in prav blizu hiše. Otroče je hotelo zbežati in se vozu umakniti čez cesto: a konj se spné kviško, podere otroka in mu razbije čelo. Ob dveh sta bila že na licu mesta gg. dr. Fux in Ilner. Težko ranjenega otroka so odvedli v bolnišnico. — Nesreče je kriva malomarnost dotičnih starišev, ker malega otroka puščajo samega na cesti.

(Razpisane so učiteljske službe) na dvorazrednicah v Blokah in Begunjah, plače 450 in 400 gld.; druga učiteljska služba na trirazrednici v Žireh, plače 500 gld. in prosto stanovanje; četrta učiteljska služba na štirirazrednici v Cirknici, plače 400 gld. in prosto stanovanje. Prošnje do 20. julija c. kr. okrajnemu šolskemu svétu v Logateci. — Na dvorazredni ljudski šoli v Vinici razpisano je drugo učiteljsko mesto z letno plačo 450 gold. in s prostim stanovanjem v stalno nameščenje. Prošnje naj se vlagajo do 25. junija t. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svétu v Črnomlju. — Na c. kr. izobraževališči za učiteljice v Ljubljani bode se z začetkom šolskega l. 1887/88. namestila služba otročje vrtnarice za izobražbo otročjih vrtaric. Prošnje za to službo (z dohodki enakimi učiteljici na vadnici) na slavno c. kr. ministerstvo za bogočastje in uk do 10. julija t. l. pri c. k. deželnem šolskem svétu v Ljubljani z dokazi sposobnosti otročje vrtnarice in ljudske ali meščanske učiteljice s slovenskim in nemškim podučnim jezikom.

(Učiteljske spremembe na Kranjskem.) Gosp. Luka Kavalar, učitelj na Breznici, gre v Rateče (v Radovljiškem okraji). — Gosp. Konrad Mali, začasni učitelj na Dobravi pri Kropi, je za trdno postavljen. — Gospica Janja Miklavčič, učiteljica v Lipaljev vasi na Koroškem, pride za trdno na drugo učiteljsko mesto na Bohinjsko Bistrico na Gorenjskem. — Gospica Friderika Eckert, pomožna učiteljica v Kočevskem mestu, imenovana je definitivna učiteljica na drugo učiteljsko mesto ravno tu.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Karol Jaklič, župnik v Špitališču, je v soboto dné 11. junija umrl v 75. letu svoje dóbe. Provizor je postal č. g. Ivan Čagran, doslej tam pomožni kaplan.

(Celjska klavnica) bo imela pač težaven porod, kedar namreč bode; kajti mnogo je v Celji ljudi, ki se ji na vso moč upirajo. V poslednji seji ondašnjega obrtnega društva naznanjal je eden odbornikov, da je odšla iz obrtnijskih krogov z 207 podpisi peticija na c. kr. cesarsko namestništvo v Gradec, da bi se nameravana klavnica še ne stavila. Vzrokov za to navedli so več, pred vsem so pa povdarjali, da bi bili stavbarski stroški ravnokar presilni za sedanje mestno premoženje, kar bi gotovo povišalo občinske doklade, ker bi jih moralo. Pa tudi meso bi se vsled tega podražilo. Enako tudi ni pravi prostor — kdo vé kako srečno izvoljen — ob Voglajni, ktera je poleti včasih jako majhna. Kako le bi ta voda zadostno spirala nesnago, če je včasih niti zadosti ni ne še za druge potrebe, n. pr. ob času suše. Debata je bila živahna, sklepa pa sedaj še nobenega ne.

(Vojake pregledavat) prišel je 14. t. m. zapovednik 3. vojnega kora, feldzeugmeister baron Kuhn, v Ptuj.

(Princeu Pavlu Meklenburškemu), ki v Konjicah bolan leži, se je že popolnoma na bolje obrnilo. Mrzlica ga je popustila in sicer tudi je telesna toplota popolnoma ugodna.

(Telegrafno-poštne postaje) izročile so se prometu v Št. Petru v Savinjski dolini, v Preding-u, v Ljubnem in v Gornjem Gradu dné 11. junija. Služba je dnevno-omejena, t. j. da so ji določene uradne ure za sprejemanje in oddavanje pisem in telegramov.

(Oo. Jezuitje) kupili so si posestvo v Tortoni blizu Reke, kjer si ustanové samostan, od koder bodo pošiljali misijonarje hrvatske in laške narodnosti v Trst, po Istri in Dalmaciji na misijone. V ta namen odšla sta že dva duhovnika v Piran in Rovinj.

(Koroški deželni odbor) se je jako pohvalno izrekel o delu Ljubljanskih kaznjencev pri urejevanji hudournikov, ter je tudi pohvalno omenjal njihovo pridnost in disciplino, kakor tudi spretnost pazniškega osobja. Vsled tega je tudi privolil v povišanje plače, ki jo kaznjenci za tisto vrejevanje dobivajo. Vendar pa je pri tem opomnil, da več kot 70 kr. na dan nobenemu kaznjencu ne more dati.

(Volitve na Hrvatskem) so za opozicijo jako neugodne. Nezavisna narodna stranka prodrila je s svojimi kandidati do sedaj v sedmih okrajih. Stranka prava ima štiri mandate, središče je prodrlo s svojim kandidatom v Sisku, samostalna srbska stranka je propala do sedaj v vseh okrajih.

(Grizenje po drobu [ujed] in hitrica.) Ob vročih poletnih dnevih, osobito pa še ob času, ko ljudem novina v hrano služiti pričinja, kaj rado nadleguje ljudi grizenje po čevih (drobu) ali ujed

ter hitrica. Zoper te nadloge ga ni boljšega in gotovega pripomočka, nego je kastrovec (kaferni špirit = Kampfergeist). Naredi si ga vsakdo sam lahko tako-le: Kupi si za kakih 5 do 10 kr. kafe; razdobi jo in zdevaj skozi vrat v primerno steklenico. Na to kastro naliž potem toliko čistega naravnega špirta (najboljši je vinski cvet — alkohol), da se v njem kafa popolnoma razpusti, in kastrovec je gotov. Odraščenemu človeku, kedar ga je grizenje, ujed ali hitrica napadla, zadostuje 5—8 kapljic kastroveca pokapanega na koščku sladkora (cukra), kar naj toliko časa v ustih zveči, da se sladkor popolno raztopi in s slinami dobro pomeša ter potem vse skupaj hitro pogoltne, da neprijetni okus tem preje zgine. Večjim otrokom zadostujejo ob takih prilikah 3—4 kapljice kastroveca. Ako bolezen že prehuda ni, zgine že v nekoliko minutah popolno; če je pa bolezen prehuda in zdravilo prvokrat še ne pomaga, obnovi se po preteku par ur zopet in vspeh je gotov. Ob enakih prilikah pri otrocih, kakor tudi pri odraslenih ljudeh obnesel se je kastrovec v teku 14 let sem že v več sto slučajih in vsakikrat s popolnim vspehom. („Novice“.)

Razne reči.

— Zgodovinski spomini. Danes, 17. junija, je smrtni dan Muhameda. Rojen je bil 5. maja l. 569. v Mekki, mestu Arabije. Bil je trgovec in — sanjač. Vsako leto se je ločil od človeške družine ter mesec dni prebival v nekem brlogu ter zatrdoval, da tu dobiva razodjenja božja. L. 609 vstal je očitno ter stopil pred ljudstvo kot ustanovnik ali začetnik nove vere. Napravil si je s tem mnogo preganjanja, dokler je moral bežati iz Meke ter je šel v Medino — od tega dneva štejejo Muhamedani svoje letnice. Tu si je pridobil sčasoma mnogo pristašev in privrženecv nove vere, tako, da je poslednjič zbral celo vojsko ter 60 let star oblegal svoje rojstno mesto Meko in si ga osvojil. Hitro si je potem pridobil celo Arabijo ter umrl današnji dan l. 632. — Muhamed je učil verovati le v enega Boga; tudi od Kristusa je nekaj čul, ga nekoliko spoštoval ter ga imel za velikega preroka — seveda večji je bil on sam, prvi za Bogom. Njegova vera je zmes paganskih pravljic, krščanskih resnic in lastnih izmišljij, polna goljufij, laži in zmot; dovoljuje mnogoženstvo ter požljivost in mesenost podpira, kakor nobena druga vera. Ker je učil zraven še „fatalizem“ (če ti je smrt namenjena, umrl boš, greš v vojsko, ali ne), ni čuda, da si je pridobil toliko pristašev ter se njegova zmota-vera tako naglo po svetu razširila.

Telegrami.

Berolin, 17. junija. Državni zbor je v sprejel po dolgi debati v drugem branji predlogo gledé županov v Alzaciji in Loreni.

Simla, 17. junija. Okoli 500 mož posadke v Heratu se je vrplo 9. junija. Zvesta armada jih je premagala; okoli 50 jih je mrtvih, drugi so vjeti.

Belgrad, 17. junija. Zastopnik v Peterburgu, polkovnik Gruič, imenovan je vojnim ministrom.

Tužci.

15. junija.

Pri **Matiču**: Amalija Gerny, soproga konzula, iz Egipta. — Karl Fürbas, inženir, iz Monaka. — vitez Znaimwerth, e. k. stotnik konjice, z Dunaja. — J. Sluck, kupčevalec, z Dunaja. — Oris, Strenner in Reingruber, trgovci, z Dunaja. — Loser, tovarnar, z družino, iz Budimpešte. — Hermann Mautner, potovalec, iz Ogerskega. — C. Anton, tajnik, iz Grada. — Schonka in Wolf, železnična uradnika, iz Beljaka. — A. Poženel, posestnik, iz Bistrice. — Janez Trifona, zasebnik, z soprogo, iz Dalmacije. — Titz, e. k. nadlogar, iz Gorice.

Pri **Stonu**: pl. Hasslinger, e. k. vladni svetnik, z soprogo, z Dunaja. — Ludovik Oplat, trgovec, z Dunaja. — Ed. Block, trgovec, iz Prage. — Dr. Danijel Burszky, odvetnik, iz Budimpešte. — Morie Preger, trgovec, iz Budimpešte. — Ig. Nathan, trgovec, iz Kaniže. — Josipina Badovina, dvornega sovetnika, soproga iz Zagreba. — vitez Trnsky, e. k. polkovnik, iz Zagreba. — Leopold Winkler, trgovec, iz Češkega. — Baron in Schware, potovalec, iz Grada. — F. Hoffmann, potovalec, iz Slavonije. — J. Leskovic, e. k. poštar, z družino, iz Idrije. — J. Majer, posestnik, iz Vipave. — Jožef Močnik, lekar z soprogo, iz Kamnika. — A. Lončarič, posestnik, iz Sele. — G. Nussa, kupčevalec, iz Trsta. — Srečko Radesich, trgovec, iz Trsta. — Frane Korabatch, trgovec, iz Krka.

Pri **Bavarskem dvoru**: Monsignor Weigel, prior, iz Draždan.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Pri **Avstrijskem caru**: Albin Illovski, kaplan, iz Brezovice. — J. Baic, učitelj, iz Brezovice. — Marija Merher, posestnica z sinom, iz Dolenjevasi. — J. Hode, kupčevalec, iz Mirne peči. — J. Schwaiger, posestnik, iz Lukovice. — Frančiška Pakič, zasebnica, iz Ribnice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celziju			
16.	7. u. jut.	742.44	+18.6	sl. svzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	739.02	+25.8	sl. svzh.	jasno	
	9. u. zveč.	738.38	+19.4	brezv.	oblačno	

Čez dan jasno in vroče, po 7. uri zvečer nevihta na vzh. in nekoliko kapljic dežja. ob desetih se je še bliskalo. Srednja temperatura 21.3° C., za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

17. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 45 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 95 "
Akcije avstr.-ogerske banke	886 " — "
Kreditne akcije	283 " 60 "
London	126 " 60 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 05 "
Ces. cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 20 "

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi. Srčen pozdrav!

(35)

Anton Krašovic,

posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

S tem si usojamo naznanjati ter čast. duhovščino, posebno katehete, opozoriti, da je v Gradič ravnokar izišla in se pri nas dobiva knjiga:

Praktisches

Handbüchlein für Katecheten

enthaltend

den „Auszug aus dem grossen Katechismus“ mit kurzen

Wort- und Sacherklärungen

von

(6)

Dr. Franz Oberer.

Knjiga obsega VIII. 412 str. 8°, ter stane gld. 2, po pošti 10 kr. več.

V to stroko spadajočih knjig sicer ne manjka, pa dosedajne izišle so v inozemstvu ter se na avstrijske razmere in katekizme ne ozirajo. Zdaj nam pa podaja gosp. pisatelj knjižico, ktera se z našimi razmerami, ter katekizmom, izišlim v e. k. založbi šolskih knjig na Dunaji, strinja. V knjižici je katekizem popolno ponatisnjen.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Dober postranski zaslužek

od 100 do 300 gld. na mesec si lahko vsakdo brez kapitala in brez vsakršne rizika pridobi z razpečevanjem postavno dovoljenih srečk. Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošiljajo na glavno menjiško družbo Adler & Comp. v Budapeštu. (6)

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

KATOLIŠKA TISKARNA

Knjig, brošuric, prošpektov, časopisov, vabil, voznih listov, mrtvaških listov, obiskovalnic.

Dekretov, plakatov, vstopnic, sporedov, letnih poročil, in drugih tiskovin v raznih barvah.

VALVAZORJEV TRG

VALVAZORJEV TRG

Diplom, cenikov, imenikov, računov, kovert s firmo, pobotnic, tabel za urade, pravil.

Spovednih, birmskih in izpraševanjskih listkov, molitvenih knjig, litani, župnijskih obrazcev.

priporoča se prečistiti p. n. občinstvu za vsako.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani